

Bogár László: A „hajlandók” nem hajlandók

2026 március 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
értékelve

Még nincs

Mérték

Bár Irán megsemmisítése is lehet az „egytest” számára fontos cél, de ennek az akciónak a f? „címzettje” nem Irán, hanem Oroszország és Kína.

Némi magyarázatként a címhez csak annyit, hogy „hajlandók” koalíciójának azt a világhatalmi blokkot nevezték mostanában, amelynek tagjai (amúgy Európa meghatározó országai: Anglia, Franciaország, Németország) határozottan kiálltak amellett, hogy az Ukrajna területér?l Oroszország ellen indított háborút folytatni kell, ha szükséges akkor Oroszország legvégs? összeomlásáig. És most ezek az országok szokatlanul keményen és határozottan jelezték, hogy nem hajlandó részt vállalni ahogy fogalmaztak, Donald Trump felel?tlen és átgondolatlan Irán elleni kalandor háborújában. Tették ezt annak ellenére, hogy Donald Trump már el?re megfenyegetett mindenkit, benne persze ezt a három országot is, akik nem hajlandók segíteni Amerikát ebben a – mint fogalmazott – civilizatórikus küldetésének teljesítésében. És ehhez a figyelemreméltó fejleményhez mindjárt hozzátehetjük azt is, hogy Donald Trump látványosan kiközösítette tömegbázisának ideológiai kánonjából azt a Tucker Carlsont, akinek a globális diskurzustérben felépül? státuszát leginkább köszönheti.

Hogy a legbels? és legeltökéltebb törvényhozási támogatói egy része is egyre élesebben szembefordul vele, illetve, hogy legújabb fejleményként az általa eddig legf?bb európai politikai szövetségesnek tekintett német AfD is szokatlanul éles hangnemben adott hangot csalódottságának, jelezve, hogy ez az Irán elleni háború tökéletes ellentéte Donald Trumpnak a világhatalmi rendszert békésebb irányba terelni kívánó stratégiájának. Érdemes lenne eltöprengeni azon, hogy vajon mi köti össze ezeket a váratlan és els? látásra elég talányos és ellentmondásos történéseket.

Kiindulni talán abból az elég különös és váratlan helyzetb?l kellene, hogy a háború igen kritikus els? három napja során, amikor amúgy mindennek el is kellett volna d?lnie, vagyis Irán látványos és teljes összeomlásának be kellett volna következni, súlyos és kínos káosz uralkodott el az amerikai adminisztráció kommunikációjában a háború stratégiai céljait illet?en. Számos ma már nyilvánvaló képtelenség hangzott el Irán feltételezett atombombájáról és az ezeket hordozni képes rakétáiról, amelyekkel az egész világot veszélyezteti, amelyek aztán gyorsan elfelejt?dtek, és helyüket átvette az a retorika, amelynek lényege az volt, hogy Iránt egyszer?en meg kell semmisíteni, és ennek csak els? lépése az uralkodó rezsim teljes elsöprése. Ezt az „elsöprést” el?ször a rezsim elleni tömegtüntetések támogatásával, aztán a teljes vezetés likvidálásával, végül a rezsimellenes etnikai csoportok (f?ként kurdok) felfegyverzésével kívánták elérni. De ami a kommunikációs z?rzavar máig is legkényesebb részét jelentette, az az volt, hogy az akcióban és annak el?készítésében és aztán a végrehajtásban milyen szerepe volt és van Izraelnek.

Az els? változat az volt, hogy Izrael csak készségesen segíti Amerikát Irán elleni küldetése teljesítésében. A második az volt, hogy Izraellel egyeztetve az volt a terv, hogy Izrael támad, és az amerikai hadsereg szerepe inkább csak annyi lesz, hogy kivédje az iráni ellentámadást. Aztán végül a harmadik máig is fennálló (feltehet?leg a valóságot tükröz?) változat az volt és lett, hogy valójában Izrael akart támadni, és mivel Amerika err?l nem tudta „lebeszélni”, így mentsük, ami menthet? jelszóval, (Izrael által) belesodródott a háborúba. Ezt drámai módon exponálta Joe Kent az alábbi levélben „Hosszas megfontolás után úgy döntöttem, hogy lemondok a Nemzeti Terrorizmusellenes Központ (NCTC) igazgatói posztjáról, azonnali hatállyal. Lelkiismeretem nem engedi, hogy támogassam az Irán elleni folyamatban lév? háborút. Irán nem jelentett közvetlen fenyegetést az országunkra, és egyértelm?, hogy ezt a háborút Izrael és annak befolyásos amerikai érdekcsoportja nyomására kezdtük el.” És akkor most próbáljuk összerakni ezeket a mozaikdarabokat abban a reményben, hogy hátha összeáll bel?le valamilyen kép.

Ez az egész történet meger?síteni látszik azt a kényes kérdéseket érint? feltevést, ami szerint a zsidóságnak, akárcsak Amerikának egyszerre van nemzetállama és világbirodalma, és talán az fejezi ki a lényeget, ha úgy fogalmazunk, hogy ezt az akciót az amerikai–izraeli „egytest birodalom” hajtotta végre. Ám, és ez még kényesebb kérdés, hogy ha nincs és nem is lehet a világon olyan akarat, ami ennek az „egytestnek” a szándékaival szembeszegülhet (márpedig a hatalom nem más, mint akaratátvitel) akkor most a fentiekb?l felsejl? „törésvonal”, a, fogalmazzunk így „hajlandók” és „nem hajlandók” között miként lenne értelmezhet?.

Ennek megértéshez el?ször azt kellene rögzíteni, hogy bár Irán megsemmisítése is lehet az „egytest” számára fontos cél, de ennek az akciónak a f? „címzettje” nem Irán, hanem Oroszország és Kína. És a törésvonal a „nem létez?” világer?n belül azok között van, akik inkább Oroszországot és azok között, akik inkább Kínát tekintik legf?bb ellenfélnek. Az európai „hajlandók” (Anglia, Franciaország és Németország) inkább Oroszországot tekintik kilökhet?nek a rendszerb?l, míg az amerikai birodalom uralmi struktúráiban, ha nem is tekintik már Kínát kilökhet?nek, de legalább is úgy vélik, hogy Kínát kellene állandó igen er?s nyomás alatt tartani. Mivel Kína most már a világ messze legnagyobb ipari hatalma és el?nye behozhatatlan, így egy nyílt „anyagháborúban” Amerika aligha bírna vele, ezért az energiaellátási láncait kell újra és újra szétzilálni. És lévén Kína a világ legnagyobb k?olajimport?re, így ezen keresztül lehet els?sorban fenyegetni.

Venezuela, Kanada és Irán a világ legnagyobb k?olajkészleteivel rendelkezik és így már érthet?bb a közelmúlt néhány története. Az Irán elleni akció bírálói f?ként azok, akik f? célnak Oroszország legy?zését és kifosztását tartják, és így kontraproduktív számukra minden olyan akció, ami err?l és az Oroszország elleni katonai platformként üzemeltetett Ukrajnáról elvonja a figyelmet. Míg a zsidó nemzetállam és világbirodalom számára a f? fenyegetés Kína, aki az egész elmúlt háromezer év létszervez?dési módjával szemben kínál alternatívát. Ezért „hajlandó” bármire, ami ennek érvényre jutását megakadályozhatja vagy legalább is történelmileg lassítja azt.

Bogár Lászó

A szerz? közgazdász

www.magyarnemzet.hu



Ajánló